BRATSKI TEATR LALEK
ZSRR

1 2

ANDRIEJ PŁATONOW

CZARODZIEJSKI PIERŚCIEŃ

3 4

PAŃSTWOWY
TEATR LALKI „TĘCZA"
W SŁUPSKU

117/88 XII 42

Kochani Widzowie!

Za górami, za lasami był sobie...

Z pewnością tak można zacząć ten list do Was. Właśnie bowiem za górami Uralu, za lasami syberyjskiej tajgi, 6 tysięcy kilometrów stąd leży miasto Bratsk, a w nim teatr lalek. Przychodzą do tego teatru dzieci takie jak Wy, jak Wy chodzą do szkół, a wolny czas spędzają nad Bratskim Morzem.

To Bratskie Morze nie jest prawdziwym, słonym morzem jak nasz Bałtyk. Jest to ogromny sztuczny zbiornik wodny, który powstał przez zbudowanie ogromnej tamy na rzece Angarze i również wielkiej elektrowni wodnej. Mieszkańcy Bratska szczycą się bardzo swoją elektrownią należącą do największych na świecie i bardzo kochają swoje miasto tak pięknie położone wśród lasów nad Bratskim Morzem.

Właśnie zawitał do nas zespół Bratskiego Teatru Lalek. Czy pamiętacie przedstawienie pt. „Alineczka i Żołnierz"? Konkurs z tym związany? Spektakl ten przygotowali u nas artyści radzieccy z Bratska, a i my przygotowaliśmy u nich naszą sztukę – „Baśń o Zaklętym Kaczorze". Wasze konkursowe prace posłaliśmy do Bratska na wystawę, a w „Tęczy" wystawialiśmy rysunki nadesłane przez bratskie dzieci.

Wszystko to jest wyrazem przyjaźni, jaka łączy oba nasze teatry. Wierzymy, że i Wy z przyjemnością przyjmiecie występy naszych i Waszych Gości, że z uwagą będziecie śledzić losy bohaterów „Czarodziejskiego Pierścienia" i z serdecznością będziecie oklaskiwać aktorów.

Życzymy Wam dobrej zabawy i czekamy na Wasze listy i rysunki.

WASZ TEATR

PREMIERA

30 marca 1988 r.
w BRATSKU

„Czarodziejski Pierścień"

Żyje sobie na wsi wraz ze swoją matką Siemion. Bieda u nich aż piszczy. A Siemion ostatni grosz co i raz wydaje: to pieska umęczonego wykupi, to zagłodzonego kotka, to na koniec i żmiję od niechybnej śmierci wybawi. Żmija z wdzięczności prowadzi Siemiona do swego ojca po nagrodę: czarodziejski pierścień.

Ho, ho, co to za pierścień! Jak przełoży go Siemion z palca na palec, zaraz dwunastu Junaków przed nim stoi i na rozkazy czekają. Już i mąki w spiżarni nie brakuje, ani mięsiwa. Kot i Pies tak pojadają, że aż sierść na nich połyskuje.

Przyśniła się Siemionowi piękna dziewczyna i strasznie za nią zatęsknił. A to była Królewna – Carówna. Nie dla biedaka żona! Poprosił Siemion Junaków, by zbudowali mu pałac i most kryształowy, żeby Carowi się przypodobać. No i została Carówna żoną Siemiona, choć matka go przestrzegała i przestrzegała.

I nie na próżno. Zdradziła Carówna Siemiona, wykradła mu pierścień i uciekła. Zniknął pałac i wszelkie dobro – znów Siemion z matką biedę klepie, a jeszcze go Car do więzienia zamyka.

Wtedy zmawiają się Kot i Pies: i oni chcą wywdzięczyć się swemu panu. Zakradają się do pałacu Carówny, cicho, cicho, chytrze... i już mają pierścień. Biegną do więzienia do Siemiona.

Ucieszył się Siemion, że takich ma dobrych przyjaciół. Pierścień nakłada, wzywa dwunastu Junaków, by go oswobodzili.

I co powiecie? Odzyskał Siemion swój pałac, a na Cara i Carównę już i ani spojrzeć nie chciał. Tak było z tym pierścieniem!!

ANDRIEJ PŁATONOW

CZARODZIEJSKI PIERŚCIEŃ

Reżyseria – W. BIRIUKOW
Scenografia – W. NIKONIENKO
Muzyka – W. SOKOŁOW
Asystent reżysera – L. GAŁKINA

Obsada:

Bajarz	– K. SWIATOW
Siemion	– J. RAZDYMACHA
Matka	– S. POGREBIAK E. KORCZEGINA
Carówna	– O. SZNITKO
Caryca	– I. SZKURDAŁOWA
Wielmoże	– J. SZWIEC
Car-Wąż	– J. SŁOTIN
Aspid	– J. SŁOTIN

Zespół przygotowawczo-techniczny: H. SOŁDATOWA, H. JERMAKOW, J. PARIŁOWA, J. SIEDYCH, N. GAJDAR, J. GŁADONIUK, W. KORUNIEC, A. PIETRIENKO, A. SZKURDAŁOW

Dyrektor teatru – JURIJ GUSIEW
Główny reżyser – WŁADIMIR BIRIUKOW
Główny scenograf – NIKOŁAJ KUWSZINOW

Słupsk, 523 1500 88 F-8.